

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupen JUDr. Petrem Kubíčkem, advokátem se sídlem Praha 10 - Vršovice, Krasnojarská 12, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2015, č. j. OAM-196/ZA-ZA04-P15-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2015, č. j. 2 Az 26/2015 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora nadepsaného usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení vedené před městským soudem pod sp. zn. 2 Az 26/2015 ve věci stěžovatelovy žaloby proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto tak, že se stěžovateli mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14 b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neuděluje.

V odůvodnění napadeného usnesení městský soud zejména uvedl, že pro účely posouzení naplnění podmínek pro ustanovení zástupce byl stěžovateli soudem zaslán

formulář vzor 060 „Prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“, s výzvou, aby toto prohlášení stěžovatel řádným způsobem vyplnil a nejpozději do 15 dnů ode dne doručení zaslal zpět městskému soudu. Městský soud rovněž stěžovatele poučil, že nevyhoví-li této výzvě, bude jeho návrh na ustanovení zástupce zamítnut. Městský soud v odůvodnění napadeného usnesení dále uvádí, že tyto písemnosti byly stěžovateli doručeny dne 7. 8. 2015. Jelikož stěžovatel v soudem stanovené lhůtě, ani později, na uvedenou výzvu městského soudu patřičně nezareagoval, konstatoval městský soud, že nebylo prokázáno, že by jeho osobní, majetkové a výtěžkové poměry odůvodňovaly osvobození od soudních poplatků dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), což je předpokladem pro ustanovení zástupce dle § 35 odst. 8 s. ř. s.

Stěžovatel v kasační stížnosti označuje výslovně jako důvod jejího podání ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Dle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu *„zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.“* Zdejší soud k tomuto podotýká, že právní subsumpce kasačních důvodů pod konkrétní písmena § 103 odst. 1 s. ř. s. je záležitostí právního hodnocení věci Nejvyšším správním soudem a případné chybné označení (či neoznačení) konkrétního písmene není nedostatkem návrhu, který by bránil jeho věcnému projednání (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS; všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že svým obsahem kasační stížnost uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Konkrétně pak stěžovatel namítá, že *„Prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, společně s výzvou mu doručeno nebylo, a tak se ke svým osobním, majetkovým a výtěžkovým poměrům nemohl vyjádřit, a proto je výrok soudu zatížen závažnou procesní vadou, která způsobila nesprávné posouzení věci.“*

Žalovaný nevyužil svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval posouzením přípustnosti kasační stížnosti. V tomto ohledu dospěl k závěru, že kasační stížnost je přípustná, neboť byla podána osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, stěžovatel se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a soudní řád správní přípustnost kasační stížnosti pro nyní danou věc nevylučuje (srov. § 104 s. ř. s.). Stěžovatel ji rovněž podává z důvodů podřaditelných pod ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána včas, jakož i k naplnění dalších podmínek řízení o kasační stížnosti, přistoupil Nejvyšší správní soud k věcnému posouzení její důvodnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

Z obsahu spisu krajského soudu je zřejmé, že stěžovatel v rámci žaloby požádal rovněž o ustanovení zástupce z řad advokátů ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. Tuto žádost ovšem odůvodnil nanejvýš stroze.

Rozhodnou otázkou pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti je splnění poučovací povinnosti soudu dle § 36 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Dle tohoto ustanovení je soud povinen poskytnout účastníkům poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu. Z procesního postupu městského soudu je zřejmé, že tento si byl uvedené poučovací povinnosti ve vztahu k doplnění odůvodnění žádosti o ustanovení zástupce vědom, když zaslal žalobci výše uvedenou výzvu s příloženým formulářem. Aby však bylo lze konstatovat, že městský soud své poučovací povinnosti plně dostál, je nezbytné učinit nejprve kladný závěr o tom, zda při výkonu své poučovací povinnosti správně aplikoval relevantní procesní předpisy upravující doručování soudních písemností subjektům soudního řízení. Právě do tohoto momentu postupu městského soudu totiž směřuje samojediná kasační námitka stěžovatele.

Doručování soudních písemností v řízeních dle soudního řádu správního je upraveno § 42 tohoto zákona. Dle § 42 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud doručuje písemnosti do datové schránky. Pakliže toto není možné, doručuje se soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. Ukáže-li se toho potřeba, může soud požádat o doručení i jiný státní orgán.

Ze spisu městského soudu vyplývá, že výzva k doplnění odůvodnění návrhu na ustanovení zástupce měla být primárně doručena žalobci do datové schránky, nicméně vzhledem k tomu, že žalobce neměl datovou schránku zřízenou, nebylo možné danou soudní písemnost tímto způsobem doručit. Městský soud proto souladně s výše citovaným ustanovením § 42 odst. 1 s. ř. s. doručoval písemnost alternativně prostřednictvím držitele poštovní licence (Česká pošta, s. p.). Jako adresáta písemnosti označil městský soud „V. K.“.

Dle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. se pro způsob doručování soudních písemností použijí obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení, nestanoví-li soudní řád správní jinak. „Předpisem platným pro doručování v občanském soudním řízení“ je pak třeba rozumět zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“ či „občanský soudní řád“).

V případě, že soud ve správním soudnictví doručuje soudní písemnost prostřednictvím držitele poštovní licence, jedná se dle terminologie občanského soudního řádu, konkrétně pak jeho § 48 odst. 1 písm. d), o doručování prostřednictvím doručujícího orgánu. Pokud jde o adresu, na kterou má být adresátu soudní písemnosti doručováno, uvádí § 46a odst. 1 o. s. ř. obecné pravidlo doručování na adresu pro doručování, případně kterékoli jiné místo, na němž bude adresát zastížen. Dle § 46b odst. 1 písm. a) platí, že „[n]euvedl-li adresát ve svém podání nebo jiném úkonu učiněném vůči soudu adresu místa v České republice, na kterou mu mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je adresou pro doručování u písemnosti doručované prostřednictvím doručujícího orgánu, účastníka řízení nebo jeho zástupce u fyzické osoby adresa evidovaná v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti; není-li taková adresa evidována, adresa místa

trvalého pobytu vedená podle zvláštního právního předpisu nebo adresa místa pobytu cizince na území České republiky podle druhu pobytu cizince.“

Stěžovatel v žalobě uvedl společně s údajem svého jména rovněž údaj o adrese, na které je hlášen k pobytu, a to „X“. Tato adresa se ostatně shoduje s údaji vyplývajícími ze správního spisu, který si městský soud pro účely řízení o žalobě vyžádal od žalovaného. Na tuto adresu mu ostatně bylo doručeno i usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 7. 7. 2015, č. j. 49 Az 78/2015 – 4, kterým bylo rozhodnuto o postoupení jeho žaloby městskému soudu. Při pokusu zaměstnankyně doručujícího orgánu (Česká pošta, s. p.) o doručení tohoto usnesení dne 10. 7. 2015 nebyl stěžovatel zastížen, protože byla předmětná zásilka uložena a připravena k vyzvednutí na provozovně doručujícího orgánu, se současným zanecháním výzvy stěžovateli k vyzvednutí zásilky. Stěžovatel si zásilku vyzvedl dne 14. 7. 2015.

Městský soud napadané usnesení doručoval prostřednictvím držitele poštovní licence (doručujícího orgánu) na totožnou adresu jako v případě doručení usnesení Krajského soudu v Praze o postoupení žaloby. Předmětná adresa byla ve smyslu § 46a odst. 1 o. s. ř. v dosavadním průběhu řízení místem, na kterém stěžovatel přebíral zásilky obsahující soudní písemnosti, a rovněž, dle údajů uvedených stěžovatelem, byla adresou, na níž byl hlášen k trvalému pobytu, a tedy i zákonnou adresou pro doručování ve smyslu § 46b odst. 1 písm. a) téhož zákona.

Nejvyšší správní soud proto konstatuje, doručoval-li městský soud výzvu k doplnění odůvodnění žádosti o ustanovení zástupce stěžovateli na adresu v žalobě uvedenou, na níž ostatně stěžovatel dříve v řízení přebíral soudní písemnosti, nelze mít za to, že by doručoval na nesprávnou adresu.

Městský soud doručoval předmětnou výzvu a formulář v obálce typu III. pro doručování jiných soudních písemností ve smyslu § 50 o. s. ř. (tento postup aproboval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 74/2010 – 89). Dle § 50 odst. 1 o. s. ř. se písemnost považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti. Příslušná doručenka je přitom připojena k listu č. 12 soudního spisu městského soudu. Podává se z ní, že při pokusu o doručení nebyl adresát (stěžovatel) zastížen, a zásilka obsahující předmětnou výzvu a formulář proto byla vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 7. 8. 2015 v 11:29 hod. Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovateli byla výzva k doplnění jeho žádosti o ustanovení zástupce, včetně formuláře vzor 060, doručena řádně. Není proto důvodná námitka stěžovatele, že se nemohl vyjádřit ke svým osobním, majetkovým a výtěžkovým poměrům v důsledku nedoručení zmíněné výzvy a formuláře.

Nejvyšší správní soud toliko na okraj podotýká, že stěžovatel uvedl v záhlaví kasační stížnosti adresu svého pobytu obsahující zjevnou nesprávnost. Tato spočívá v údaji čísla popisného konkrétní budovy, kdy namísto dříve konzistentně uváděného číselného údaje „X“ obsahuje kasační stížnost údaj „X“. Zdejší soud v tomto ohledu zdůrazňuje, že zmíněná nesrovnalost vznikla poprvé až v řízení o kasační stížnosti, tudíž tímto není nikterak zpochybněna správnost adresy, na kterou doručoval městský soud výzvu k doplnění odůvodnění návrhu na ustanovení zástupce a příslušný formulář.

pokračování

Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal kasační argumentaci stěžovatele důvodnou, a nezjistil vady napadeného usnesení, ke kterým by měl přihlédnout nad rámec důvodů kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, které mu vznikly. Žalovanému správnímu orgánu, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, náklady v řízení o kasační stížnosti, v míře přesahující rámec jeho úřední činnosti, nevznikly – nejsou zde tedy náklady, které by mohl Nejvyšší správní soud výrokem tohoto rozsudku žalovanému přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu